

Sygn. akt II Cz 426/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażaleń powoda T. S. oraz strony pozwanej Wspólnoty

Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ul. (...)

w B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 4 kwietnia

2013r., sygn. akt I C 416/11,

w sprawie o zapłatę 18.318,91 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznane biegłemu sądowemu J. K. wynagrodzenie obniżyć do kwoty 1.201,19 zł,

II. oddalić dalej idące zażalenia.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy przyznał biegłemu sądowemu J. K. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii z dnia 21 marca 2013 r. oraz zwrot kosztów podróży w łącznej kwocie 2.589,05 zł. W ocenie Sądu, przedmiotowa opinia odpowiada potrzebom niniejszego postępowania, jest zgodna z zaleceniami Sądu i nie została nadmiernie rozbudowana, a poświęcony przez biegłego czas odpowiada koniecznemu do jej sporządzenia nakładowi pracy, zważywszy na jej charakter. Z tego względu Sąd uznał za zgodny z rzeczywistością podany czas przygotowania opinii przez biegłego, który wynosi 57 godzin. Jednocześnie także stwierdził, że sposób wyliczenia przez biegłego wysokości wynagrodzenia w podwyższonej stawce, z punktu widzenia formalnego, jest zgodny z zasadami przewidzianymi w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Z 1975 r., Nr 46, poz. 254 ze zm.). W tej sytuacji Sąd przyjął, że za sporządzenie opinii przysługuje biegłemu sądowemu wynagrodzenie w kwocie 2567,28 zł (1766,46 zł x 1,7% x 1,5% x 52 godziny). Za zasadne Sąd uznał także przyznanie biegłemu wnioskowanych przez niego kosztów podróży w kwocie 21,77 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosły obie strony procesu.

Strona pozwana wniosła o zmianę orzeczenia przez przyznanie biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii z dnia 21 marca 2013 r. w kwocie stanowiącej iloczyn ilości godzin pracy faktycznie poświęconych na jej wykonanie oraz 1,2% podstawy obliczenia, określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Z 1975 r., Nr 46, poz. 254 ze zm.), zarzucając, że Sąd nie dokonał merytorycznej oceny nakładu pracy biegłego, wymaganego przy przygotowaniu opinii, w szczególności nie ocenił czy charakter problemu, będącego jej przedmiotem, jest złożony, co stanowi podstawę do rozważenia zasadności podwyższenia stawki podstawowej. Zdaniem pozwanej, materia, badana przez biegłego nie stanowiła szczególnie złożonego problemu – o czym świadczy objętość opinii (18 stron rozstrzelonego tekstu i wycień oraz 5 stron zdjęć) oraz opis przeprowadzonych czynności (analiza akt sądowych o niewielkiej objętości, w tym zdjęć i kosztorysu oraz wizja lokalna – oględziny pojazdu). Pojazd, gdyby przyjąć stan faktyczny opisany w pozwie, stał nieruchomo, a na niego z pobliskiego dachu miały spaść dachówki. Zatem rolą biegłego było tylko ocenienie czy i w jakim zakresie zgłoszone przez powoda uszkodzenia mogły być spowodowane przez spadnięcie dachówek z dachu. Poza tymi okolicznościami biegły w swojej opinii wykorzystał wiedzę dostępną mu ze względu na wykonywaną pracę. Mowa tu w szczególności o kosztach usług w okolicznych warsztatach naprawczych. Skarżąca podniosła nadto, że biegły J. K. to rzeczoznawca, którego wiedza jest niejednokrotnie wykorzystywana w sądach powszechnych okręgu Sądu Okręgowego w Świdnicy, zatem nie powinna być to dla niego sprawa nietypowa, nieszablonowa, ale podobna w swoim zakresie do innych, uprzednio przygotowywanych przez biegłego. Jak zaś wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, również powtarzalność i standardowość wykonywanych opinii przez biegłego powinny być brane pod uwagę przez sąd w chwili ustalania wynagrodzenia. Zdaniem pozwanej, Sąd Rejonowy nieprawidłowo także przyjął za zgodny z rzeczywistością podany przez biegłego czas przygotowania opinii. Z jej wycień wynika mianowicie, że przedmiotowa opinia była przygotowywana przez biegłego przez ponad 7 dni roboczych (przyjmując czas pracy na 8 godzin dziennie), a na jedną stronę opinii biegły poświęcił ponad dwie godziny pracy. W ocenie skarżącej, przyjmując nawet czas dojazdu ze Ś. do P. – 30 minut w jedną stronę – wskazany przez biegłego czas jest stanowczo zawyżony i powinien być przez Sąd zweryfikowany. Zdaniem pozwanej, wysokość wynagrodzenia biegłego jest co najmniej trzykrotnie zawyżona.

Powód natomiast, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia przez przyznanie biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii z dnia 21 marca 2013 r. w kwocie stanowiącej iloczyn ilości godzin pracy faktycznie poświęconych na jej wykonanie jednocześnie przy zastosowaniu 1,2% podstawy obliczenia, określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Z 1975 r., Nr 46, poz. 254 ze zm.), podniósł, że Sąd Rejonowy bezkrytycznie przyjął za biegłym dane dotyczące wykonanej pracy, co spowodowało ustalenie wygórowanego wynagrodzenia, nieuzasadnionego nakładem pracy, skomplikowaniem materiału sprawy, ani czasem pracy niezbędnym do wykonania zleconego zadania.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenia podlegały częściowemu uwzględnieniu.

W świetle art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy. Sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy, oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wycieńzone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności. Wskazany przez biegłego czas poświęcony na wykonanie czynności może być

z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. W ocenie Sądu Okręgowego, można stwierdzić, że czas, który biegły określił jako niezbędny do wykonania przedmiotowej opinii, wynoszący 57 godzin czyli ponad 7 dni roboczych jest jaskrawo wygórowany. Opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym oraz biorąc pod uwagę charakter i rodzaj sporządzonej opinii, należało przyjąć, że czasem wystarczającym do wykonania tejże pracy jest 40 godzin, czyli 5 dni roboczych. Brak było również podstaw do podwyższenia wynagrodzenia należnego biegłemu do 50% stawki godzinowej, stanowiącej podstawę jego obliczenia. Stosownie do treści § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Z 1975 r., Nr 46, poz. 254 ze zm.) podstawą do fakultatywnego zwiększenia stawki godzinowej do 50% stawki jest kumulatywne wystąpienie przesłanek określonych w powołanym przepisie, tj. 1) złożony charakter przedmiotu opinii, 2) posiadanie przez biegłego dyplomu ukończenia studiów wyższych lub dyplomu mistrzowskiego, 3) pełnienia funkcji biegłego nie krócej niż jedną kadencję lub rzeczoznawcy majątkowego przez okres pięciu lat. Dokonując zaś analizy zgromadzonego materiału dowodowego i oceniając na tej podstawie stopień skomplikowania sprawy pod względem faktycznym i prawnym, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że zakres czynności zleconych w niniejszej sprawie należał do standardowych czynności podejmowanych przez biegłego, a przedmiotem opinii nie było zagadnienie o złożonym charakterze. Oznacza to więc, że wynagrodzenie biegłego powinno wynosić 1201,19 zł (1766,46 zł x 1,7% x 40 godzin). W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy uznał zarzuty stron za nieuzasadnione. Zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę wynosi za godzinę pracy od 1,2% do 1,7% podstawy obliczania. W rozpoznawanej sprawie biegły przyjął wprawdzie maksymalną stawkę wynagrodzenia, tj. 1,7% kwoty bazowej, jednakże, uwzględniając nakład jego pracy przy sporządzaniu przedmiotowej opinii, Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania niższej stawki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie jak w pkt. I, zaś dalej idące zażalenia oddalił (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc).